

“DİRENEREK KAZANDIĞIMIZ HAKLARIMIZDAN, ADALETTEN VE EŞİTLİK MÜCADELEMİZDEN VAZGEÇMİYORUZ!”

Saldırıların ve otoriter baskının arttığı bir politik gerçeklikte yaşıyoruz. 2002 yılından bu yana sistemli olarak değiştirilmeye çalışılan toplumsal yapı bugün yaşanan şiddet olaylarının da temellerini oluşturmaktadır. Cinsel Sağlık derslerinin kaldırılması, 4+4+4 ile kız çocuklarının eğitimden koparılması, dönem dönem kadın-erkek karma eğitimin tartışılmaya çalışılması, pembe otobüsler/taksiler, İstanbul Sözleşmesinin feshi... Kadını toplumdan ayırtırmaya yönelik gerçekleştirilen küçük büyük atılan her adımın ve yürütülen her tartışmanın etkisi yarına birikerek yansımaktadır. Artan muhafazakâr söylemler ve hedef göstermeler ile kişinin giyiminden, kahkahasına, cinsel kimliğine dair baskı, saldırı ve yorumlar giderek artmaktadır.

Kadına yönelik şiddetin ve kadın cinayetlerinin artması yürütülen politikalardan ve artan toplumsal baskılardan bağımsız değerlendirilemez. Hukuksuz olarak feshedilen İstanbul Sözleşmesi ve sözleşmenin uygulanmaması için yapılan dayatmalar bunun en net örneğini teşkil etmektedir.

“Türk Aile Yapısı”nı olumsuz etkilediği ve bozduğu gibi söylemleri kullanarak, bu söylemle muhafazakâr kesimi yanına almayı hedefleyen ve İstanbul Sözleşmesini kaldıran iktidarın Ensar Vakfında 45 çocuğun istismar edildiği olay karşısında “Bir kereden bir şey olmaz.” diyerek Ensar Vakfı’nı akladığı, aynı iktidarın verdiği fetvaları ve televizyonlardaki söylemleri ile muhafazakar bir toplum oluşturmaya çalışan cemaatlerin ortağı olduğu da unutulmamalıdır.

Türkiye’de Pandemi öncesinde de “Kadına Yönelik Şiddet ve Kadın Cinayetleri”, devletin suçluyu koruyan ve mağduru suçlayan politikaları, kadını toplum hayatından soyutlamaya yönelik hareketleri ve bu kapsamda yürütülen tartışmalar ile yükselen bir ivme sergilemekteydi. Pandemi koşullarında yaşanan yeni düzen ile birlikte ev içi şiddet diye nitelendirdiğimiz şiddet biçimi de ciddi şekilde artış gösterdi. Bu artışa karşın pandemi sebebi ile polis merkezlerine başvurularda ciddi sıkıntılar yaşanmasa da dava ve koruma kararı çıkarılması süreçlerinde ciddi aksamalar yaşanmıştır. Bu da kadınların faille karşı savunmasız kalmasına sebep olmuştur.

Şiddet, temelinde insana bedensel ve ruhsal olarak zarar veren her şeydir ve şiddet farklı çeşitleri ile karşımıza çıkmakta, her gün biçim değiştirmektedir. En temelden bildiğimiz fiziksel ve psikolojik şiddetin yanında cinsel, ekonomik ve dijital şiddet, flört şiddeti en sonda da ısrarlı takip olarak pek çok şiddet biçimi mevcuttur. Şiddet karşısında kurumsal başvuruda bulunan kadınlar “Kocandır, gel vazgeç şikâyetinden.” gibi söylemler ile “aile yapısını” korumak adına geri çevrilmektedir. **Kadınlar şikâyet dilekçeleri, koruma talepleri işleme alınmadığı için her gün şiddet ve ölüm korkusu ile baş başa bırakılmaktadır. Dava süreçlerinde zanlı aklayıcı söylemler ile indirimler uygulanmakta, kadınlar hedef tahtası olarak gösterilmeye devam etmektedir.**

Aralık 2014’te Hacettepe Üniversitesi tarafından gerçekleştirilen bir araştırmada şiddete maruz kalan kadınlar arasında, **kurumsal başvuruda bulunanların oranının sadece yüzde**

11 olduğu belirlenmiştir. Kadınları kurumsal başvuruya yönelten en önemli etken şiddetin tahammül edilemeyecek bir noktaya gelmesidir (yüzde 69).

Meydanlarda “Kadın mıdır, kız mıdır belli değil.” diyenler, kravat taktığı için faille iyi hal indirimi uygulayanlar, “O saatte orada ne işi varmış?” diyerek mağdurun değil suçlunun yanında olduklarını defalarca göstermişlerdir. **Faillerin isimleri değışse de güç aldıkları ve onları koruyan zihniyet ve bu zihniyetin temsilcileri bellidir.**

Yaşanan şiddet ve cinayetlere karşı Adliyelerin ya da karakolların istatistiki veriler tutmaması da devlet nezdinde bu olaya karşı kayıtsız kalındığının başka bir örneğidir. Tutulmayan bu sayılar Sivil Toplum Kuruluşları tarafından belgelenmeye çalışılmaktadır. Bugün anıtsayac.org üzerinden alınan **veriler Türkiye’de 2020 yılında 410, 2021 yılının Kasım ayına geldiğinde ise 11 ayda 353 kadının katledildiğini göstermektedir.** TMMOB Kocaeli İKK Kadın Çalışma Grubu tarafından Kocaeli Kadın Yerel Kurultayı için 11 Kasım tarihinde kaleme alınan sonuç bildirisi yayınlandığında bu sayı 309’du. **Bu 14 günde 44 kadın daha katledildi demektir.** Bu sayılar ulaşılamayan veya şüpheli(!) kadın ölümleri eklendiğinde daha da ciddi boyutlara ulaşmaktadır.

Baskı ve saldırılar gibi onların karşısında birlikte mücadele etmenin, yan yana gelebilmenin önemi de her geçen gün artmaktadır. Emek-Demokrasi güçleri ve Meslek Odaları olarak adalet, barış, demokrasi ve eşitlik talepleri için birlikte ses üretmenin, yan yana olmanın önemini biliyoruz.

Çıkarılan her yargı paketi ile kadınların yıllardır ortak mücadeleleri ile kazandıkları haklara saldıranlar kadınların bedel ödeyerek kazandıklarından vazgeçmeyeceğini bilmelidir. Kadınlar İstanbul Sözleşmesi’nin hukuksuz feshi ile başlayan eylemlilik süreçleri ile birlikte mücadele pratiklerini ve kararlılıklarını bir kez daha ortaya koymuştur.

Kadın cinayetlerine, kadına yönelik şiddete karşı bir kişi daha eksilmemek için bir araya geldiğimiz kalabalıklara her geçen gün yeni kadınların eklendiği bilinci ve gücüyle **mücadeleyi her alanda yükselteceğiz!**

Türkiye’nin dört bir yanında **“DİRENEREK KAZANDIĞIMIZ HAKLARIMIZDAN, ADALETTEN VE EŞİTLİK MÜCADELEMİZDEN VAZGEÇMİYORUZ!”** diyen kadınlar olarak bir arada olmaya ve mücadeleyi büyötmeye devam edeceğiz!

**KADINA ŞİDDETE HAYIR!
YAŞASIN KADIN MÜCADELESİ!**

TMMOB Makina Mühendisleri Odası
Kocaeli Şubesi Kadın Üye Komisyonu